

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

29. z zadowoleniem przyjmuje „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia”; zwraca uwagę, że w wielu krajach z powodzeniem wprowadzono model elastycznego rynku pracy i zabezpieczenia socjalnego (flexicurity), jednak ostrzega, że model ten nie ma zastosowania w państwach członkowskich o niskich możliwościach wzmocnienia systemów zabezpieczenia społecznego wynikających z ograniczeń budżetowych oraz braku równowagi makroekonomicznej, uważa również, że ograniczenie fragmentaryzacji rynku pracy należy osiągnąć w drodze zapewnienia pracownikom odpowiedniego zabezpieczenia w formie różnego rodzaju umów, dotyczy to zwłaszcza najsłabszych grup; przypomina Komisji o potrzebie zagwarantowania sprawiedliwego społecznie przejścia na bardziej zrównoważony rynek pracy oraz o ogromnym potencjale trwałych miejsc pracy; podkreśla, że wszelkie reformy rynku pracy można pomyślnie wprowadzać dzięki osiągnięciu wysokiego poziomu przyzwolenia społecznego dzięki porozumieniom z partnerami społecznymi;

Inicjatywa „Europejska platforma walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym:”

30. przypomina, że strategia „Europa 2020” obejmuje cel pomocy w poprawie sytuacji przynajmniej 20 mln osób cierpiących biedę i pozostających na marginesie społeczeństwa lub mogących znaleźć się w takiej sytuacji; nalega, by Komisja i Rada zagwarantowały pełne przestrzeganie karty praw podstawowych i nowej przekrojowej klauzuli społecznej (art. 9 TFUE) celem zapewnienia, że wszystkie obszary polityki będą przyczyniać się do osiągnięcia celu ograniczenia ubóstwa, zamiast go podwajać;

31. wzywa państwa członkowskie do angażowania się w walkę z ubóstwem dzieci za pomocą właściwych środków, by dzieci nie napotykały przeszkód w rozwoju osobistym i nie znajdowały się w gorszej sytuacji u progu życia zawodowego;

32. z zadowoleniem przyjmuje wnioski dotyczące europejskiej platformy walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym, apeluje jednak o konkretniejsze działania, by spełniony został postulat integracji społecznej, w szczególności by wzmocniono społeczną otwartą metodę koordynacji jako zintegrowaną strategię angażowania zainteresowanych stron na szczeblu krajowym i lokalnym, a zwłaszcza osób dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym; ponawia apel o rozszerzenie programu na rzecz wspierania godnej pracy, zapewnienia praw pracowniczych w całej Europie, poprawy warunków pracy, eliminacji nierówności i dyskryminacji oraz walki z ubóstwem pracujących;

*

* *

33. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej i Komisji.

Wdrożenie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich

P7_TA(2011)0069

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie wprowadzenia wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich

(2012/C 188 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 8 września 2010 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych na rzecz polityk zatrudnienia w państwach członkowskich: zintegrowane wytyczne dotyczące strategii Europa 2020 – część druga ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie rocznego sprawozdania gospodarczego: wsparcia całościowej odpowiedzi UE na kryzys (COM(2011)0011) oraz załączony do niego projekt wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0309.

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 12 stycznia 2011 r. dotyczący decyzji Rady w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (COM(2011)0006),
- uwzględniając decyzję Rady 2010/707/UE z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 148 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w następstwie przyjęcia rocznego sprawozdania gospodarczego Komisja zaproponowała, by wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia przyjęte w 2010 r. zostały utrzymane w 2011 r.,
- B. mając na uwadze, że obecny kryzys gospodarczy wciąż piętrzy wyzwania w formie rosnącego bezrobocia i wykluczenia społecznego,
- C. mając na uwadze, że istnieje silny związek między naprawą gospodarczą, wzrostem gospodarczym, zatrudnieniem, walką z ubóstwem oraz integracją społeczną,
- D. mając na uwadze, że europejska strategia zatrudnienia i wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia państw członkowskich znajdują się wśród głównych instrumentów opracowanych z myślą o ukierunkowaniu działań UE na realizację założeń i celów strategii Europa 2020,
- E. mając na uwadze, że istnieje pilna potrzeba nasilenia działań na wszystkich szczeblach – z udziałem partnerów społecznych i innych zainteresowanych stron – w celu odpowiedniego wdrażania wytycznych dotyczących zatrudnienia i tym samym zwiększenia poziomu zatrudnienia, rozwoju wykwalifikowanej siły roboczej oraz poprawy jakości i wyników systemów kształcenia i szkolenia,

Poprawa zarządzania i podniesienie poprzeczki w realizacji celów strategii Europa 2020

1. uważa, że w świetle wniosku Komisji, by w 2011 r. utrzymać przyjęte w 2010 r. wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia, zalecenia krajowych programów reform stały się głównym makroekonomicznym narzędziem nadzoru i ukierunkowania; ubolewa nad faktem, że Parlament nie został włączony do tego procesu i nad brakiem dyskusji w tej sprawie;
2. uważa, że główne wyzwania, przed którymi stoi UE i państwa członkowskie w odniesieniu do zatrudnienia i bezrobocia powinny znaleźć odzwierciedlenie, w ramach europejskich wytycznych dotyczących zatrudnienia, w przyszłym procesie dotyczącym zaburzeń równowagi makroekonomicznej;
3. uważa, że roczne sprawozdanie gospodarcze i ramy europejskiego semestru stanowią kluczowe narzędzia wzmocnionej koordynacji polityki gospodarczej i tym samym są ważnym elementem unijnej reakcji na kryzys; odnotowuje jednak, że narzędzia te powinny być stosowane w sposób zgodny z potrzebami wynikającymi z demokratycznych procedur i w celu wsparcia, a nie dla zastąpienia ani zmniejszenia znaczenia istniejących narzędzi przewidzianych w traktacie, w szczególności ogólnych wytycznych w zakresie polityki gospodarczej oraz wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich, w opracowanie których Parlament musi być szczególnie mocno zaangażowany i w sprawie których powinny być przeprowadzane z nim konsultacje; domaga się włączenia tych instrumentów w ramy europejskiego semestru oraz zwrócenia szczególnej uwagi na nieumniejszanie ich znaczenia w celu realizacji deklarowanego celu Komisji i Rady dotyczącego wzmocnienia poczucia odpowiedzialności i rozliczalności demokratycznej;
4. wzywa Radę i Komisję, aby przy udzielaniu zaleceń politycznych państwom członkowskim przestrzegały również zasady pomocniczości i dialogu społecznego w obszarze wynagrodzeń i emerytur oraz, z poszanowaniem art. 153 ust. 5 TFUE, respektowały kompetencje państw członkowskich i partnerów społecznych w tych obszarach zgodnie z praktykami krajowymi;

⁽¹⁾ Dz.U. L 308 z 24.11.2010, s. 46.

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

5. wzywa Radę Europejską, Radę i Komisję do zapewnienia efektywności i demokratycznego usankcjonowania strategii Europa 2020 i systemu wzmocnionego europejskiego zarządzania gospodarczego; podkreśla, że w tym celu konieczny jest rzeczywisty i wczesny udział Parlamentu w całej procedurze nadzoru i koordynacji polityki; ubolewa nad brakiem odniesienia do roli Parlamentu w tym procesie w harmonogramie zaproponowanym w rocznym sprawozdaniu gospodarczym;
6. wzywa państwa członkowskie do większego zaangażowania parlamentów narodowych/regionalnych, partnerów społecznych, władz regionalnych i lokalnych oraz społeczeństwa obywatelskiego i regularnego zasięgania ich opinii; uważa, że należy zająć się obecnym brakiem informacji w zakresie procedur konsultacji w krajowych programach reform;
7. odnotowuje wstępne wskazówki dotyczące krajowych celów państw członkowskich w zakresie zatrudnienia; wyraża głębokie obawy z powodu braku ambicji w tym zakresie oraz w szczególności z powodu faktu, iż w najlepszym wypadku szacowany zbiorczy wynik byłby ponad 2 punkty procentowe niższy od przewodniego celu UE i zobowiązania do osiągnięcia do 2020 r. stopy zatrudnienia wynoszącej 75 %;
8. wzywa państwa członkowskie do ponownego rozważenia swych krajowych celów w zakresie zatrudnienia, tak by przewodni cel UE mógł zostać osiągnięty, i do poważnego potraktowania tych celów w takim zakresie, jak cele konsolidacji fiskalnej;
9. wzywa ponadto państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na konkretne podgrupy, jak np. młodzi ludzie, kobiety, niepełnosprawni i starsi pracownicy, oraz do ustanowienia krajowych celów, którymi zostaną one objęte;
10. wzywa te państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do wyznaczenia krajowych celów w zakresie integracji społecznej i walki z ubóstwem oraz do zajęcia się rosnącym problemem osób pracujących, które pomimo pracy żyją w ubóstwie; zachęca państwa członkowskie do zapewnienia osiągnięcia przy tym ambitnego celu uzgodnionego przez Radę Europejską i odpowiedniego uwzględnienia interakcji między tymi celami, szczególnie w odniesieniu do zatrudnienia, edukacji i szkoleń oraz integracji społecznej i ubóstwa;

Zagwarantowanie wdrażania wytycznych dotyczących zatrudnienia

11. zauważa, że słabe perspektywy wzrostu gospodarczego ograniczają możliwości w zakresie tworzenia miejsc pracy oraz zatrudnienia;
12. zwraca się do Rady Europejskiej o to, by przy analizowaniu zalecenia Komisji zawartego w rocznym sprawozdaniu gospodarczym rygorystyczna konsolidacja fiskalna była najważniejszym priorytetem na okres 2011/2012, oraz by nie traktowała w sposób drugorzędny kwestii dotyczących zatrudnienia;
13. podkreśla pilną potrzebę zwiększenia wysiłków przez państwa członkowskie w celu uzyskania wyników we wszystkich priorytetowych obszarach, co obejmuje zwiększenie poziomu zatrudnienia i zmniejszenie bezrobocia, wykorzystanie potencjału gospodarki niskoemisyjnej w zakresie tworzenia miejsc pracy, rozwój wykwalifikowanej siły roboczej, wspieranie jakości pracy i kształcenia się przez całe życie oraz ułatwienie zachowania równowagi pomiędzy życiem osobistym a pracą; uważa, że starania te powinny znaleźć odzwierciedlenie w ostatecznych krajowych programach reform;
14. w tym kontekście podkreśla znaczenie funduszy strukturalnych, a szczególnie Europejskiego Funduszu Społecznego, dla przeciwdziałania skutkom oddziaływania kryzysu na zatrudnienie; uważa, że wykorzystanie tych funduszy powinno skupiać się na wspieraniu tych grup, które mają największe trudności w wejściu na rynek pracy lub utrzymaniu miejsca pracy;
15. uważa również, że oprócz wdrożenia bardziej skutecznych działań dotyczących rynku pracy, kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów strategii Europa 2020 ma ściślejsze współdziałanie polityki zatrudnienia, polityki społecznej oraz innych obszarów polityki, w szczególności polityki makroekonomicznej, w dziedzinie badań i rozwoju oraz innowacji, edukacji i szkoleń;

Nasilenie działań na rzecz tworzenia liczniejszych i lepszych miejsc pracy

16. wzywa państwa członkowskie, aby w swych krajowych programach reform nadały najwyższy priorytet zwiększeniu poziomu zatrudnienia, walce z bezrobociem i zapobieganiu długotrwałemu wykluczeniu z rynku pracy;

Czwartek, 17 lutego 2011 r.

17. uważa, że o wiele większy nacisk należy położyć na jakość pracy i godne zatrudnienie oraz na politykę gospodarczą nastawioną na podaż w celu wspierania popytu na rynku pracy;
18. uważa w związku z tym, że należy dołożyć starań na rzecz lepszego wykorzystania potencjału młodych osób, w tym osób wcześniej porzucających szkołę, kobiet, osób starszych, osób w niekorzystnej sytuacji i niepełnosprawnych, migrantów i członków mniejszości etnicznych, w tym Romów; wzywa państwa członkowskie do dostosowania ich rynków pracy do potrzeb i umiejętności tych grup na każdym etapie ich życia;
19. podkreśla znaczenie strategii ułatwiających przejście młodych osób ze szkoły na rynek pracy; podkreśla, że ryzyko popadnięcia w ubóstwo osób wcześniej porzucających szkołę jest, jak można się spodziewać, wysokie; podkreśla, że wszelkie elastyczne lub dorywcze formy pracy wykorzystywane w tym kontekście powinny obejmować prawo do szkoleń i dostępu do ubezpieczenia społecznego i powinny pomagać ludziom w przechodzeniu na bardziej pewne warunki zatrudnienia;
20. wzywa państwa członkowskie do kontynuowania opracowywania strategii mających na celu wprowadzenie na rynek pracy większej liczby kobiet i utrzymanie ich miejsc pracy, w tym poprzez poprawę dostępu do przystępnych cenowo i wysokiej jakości obiektów opieki nad dziećmi oraz elastycznych form pracy w celu zaspokojenia potrzeb osób z obowiązkami rodzinnymi;
21. podkreśla znaczenie ukierunkowanego uaktywniania i strategii skierowanych na konkretne umiejętności dla wspierania osób o niskich kwalifikacjach lub bez kwalifikacji, które zostały najbardziej dotknięte przez kryzys i najbardziej narażone są na ryzyko długotrwałego bezrobocia;
22. wzywa państwa członkowskie do przywiązania odpowiedniego znaczenia zapewnieniu wysokiej jakości kształcenia i szkolenia oraz uczenia się przez całe życie i uznawaniu kwalifikacji;
23. zwraca się do państw członkowskich o nasilenie działań na rzecz ułatwienia mobilności zawodowej i geograficznej poprzez wspieranie narzędzi służących analizowaniu potrzeb rynku pracy oraz reformowanie systemów edukacyjnych i szkoleniowych, które mogą pomóc w przezwyciężeniu niedopasowania umiejętności zawodowych;
24. podkreśla znaczenie strategii politycznych przyczyniających się do tworzenia miejsc pracy, np. poprzez wspieranie MŚP oraz samozatrudnienia, i propagowanie przedsiębiorczości;

Zdecydowane działanie na rzecz realizacji celów w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym

25. uważa, że istotne jest, by UE i państwa członkowskie zadziałały teraz szybko, by wywiązać się ze zobowiązań do podniesienia poziomu zatrudnienia, poprawy umiejętności, tworzenia możliwości zatrudnienia i stymulowania integracji społecznej;
26. podkreśla, że systemy ochrony socjalnej odegrały znaczącą rolę w stabilizowaniu gospodarki i złagodzeniu społecznych skutków kryzysu; w związku z tym wzywa państwa członkowskie, szczególnie wtedy, gdy konieczna jest konsolidacja fiskalna, do zagwarantowania, że systemy ochrony socjalnej w dalszym ciągu będą zapewniały odpowiednią ochronę i spełniały swą funkcję w odniesieniu do zachowania i poprawy umiejętności oraz możliwości zatrudnienia, tak by podtrzymywać i wspierać kapitał ludzki i czerpać pełne korzyści z ożywienia gospodarczego;
27. podkreśla, że bardziej skuteczna wymiana najlepszych praktyk i doświadczeń pomiędzy państwami członkowskimi w dziedzinie walki z wykluczeniem społecznym i zmniejszeniem ubóstwa ma kluczowe znaczenie i mogłaby ułatwić osiągnięcie celów strategii Europa 2020 w zakresie zmniejszenia ubóstwa;

*

* *

28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.